

Reactie op Tijdelijke wet testbewijzen covid-19

Het wetsvoorstel dient ingetrokken te worden.

1. Medische discriminatie

Door de Tweede Kamer is een motie aangenomen die voorziet in toegang tot publieke voorzieningen voor iedereen ongeacht vaccinatie- of teststatus. Het thans demissionaire kabinet dient deze motie ten uitvoer te brengen.

Om middels de Tijdelijke wet testbewijzen covid-19 de toegang tot bepaalde publieke voorzieningen afhankelijk te willen maken van een testbewijs (of zelfs vaccinatiebewijs conform artikel 58re) is medische discriminatie en daarmee een directe inbreuk op artikel 1 van de Grondwet. Mensen die niet getest zijn, omdat daar medisch gezien geen aanleiding toe is, worden zo immers uitgesloten van een deel van de maatschappij.

De bepaling in artikel 58 rb/f is curieus: het gaat hier om voorzorgsmaatregelen om ongelijke toegang te voorkomen in een beleid dat gericht is om ongelijke toegang te faciliteren? Dergelijke tegenstrijdigheden leiden bij voorbaat tot een falende rechtsbescherming van de burger, en dat bij een kabinet dat daar al niet zo'n beste reputatie in heeft verworven.

2. Betrokkenheid arts

Of iemand wel of niet getest wordt, dient af te hangen van zijn persoonlijke conditie. De beslissing daartoe dient plaats te vinden in de context van een behandelrelatie tussen arts en patiënt en is onderdeel van een klinische beoordeling waarbij de patiënt recht op zelfbeschikking heeft aangaande zijn eigen lichaam. Met een test alleen kan geen diagnose gesteld worden, daar is een klinische beoordeling voor nodig.

Bovendien is er tot nu toe geen breed toe te passen test die infectie met het virus SARS-CoV-2 aantoonst (zoals conform de definitie in dit wetsvoorstel vereist wordt), de gebruikelijke PCR-test doet dat zeker niet.

Artikel 58 rf waarin artikel 446, vierde lid, van boek 7 van het Burgerlijk Wetboek wordt uitgesloten, is weer een curieuze bepaling. Het doet vermoeden dat er volgens dit wetsvoorstel inderdaad geen sprake is van een keuring maar van een geneeskundige behandeling.

Het staat de patiënt vrij om in een behandelrelatie te treden met een arts naar keuze en het spreekt voor zich dat een gezond persoon daartoe geen aanleiding heeft. De consequentie daarvan is dat een gezond persoon uitgesloten zou worden van bepaalde maatschappelijke activiteiten, of zich om niet-medische redenen aan een test (of vaccinatie) zou moeten onderwerpen. Dit behelst feitelijk test- of vaccinatiedwang van overheidswege (of het nou indirect is of niet) en is volstrekt onwenselijk.

3. Privacy

Hetgeen binnen de behandelrelatie tussen arts en patiënt geschiedt, valt onder het medisch beroepsgeheim. Medische persoonsgegevens vallen onder de privacy wetgeving. De beoogde verplichting om testresultaten vrij te geven om bijvoorbeeld een restaurant te mogen betreden, doorbreekt de vertrouwelijkheid van de behandelrelatie en doet inbreuk op de persoonlijke levenssfeer. Ook wordt van mensen gevraagd zich te legitimeren waar dat voorheen niet hoefde en zonder dat daar een strafbaar feit aan ten grondslag ligt. Ook dat is een inbreuk op de privacy, men kan zich niet langer vrijelijk in de samenleving bewegen.

En ga niet zeggen dat dat nu ook niet kan. Dat is een tijdelijke inperking van fundamentele vrijheden die opgeheven moet worden zodra dat maar kan in plaats van verzwaard met inperking van nog meer fundamentele vrijheden. De rol van private partijen hierbij wordt mij niet duidelijk. Worden bijvoorbeeld horeca-ondernemers verantwoordelijk gemaakt voor de handhaving van dit beoogde testbewijs-controle-circus? Ook dat lijkt mij volstrekt onwenselijk.

4. Grondrechten eerbiedigen

Zaken die over gezondheid en ziekte gaan, over leven en dood, zijn bij uitstek onderdeel van individuele levensbeschouwing. Zaken die over sociale aangelegenheden gaan zijn bij uitstek persoonlijk, want mensen zijn sociale wezens. De overheid dient daarin ruimte te laten voor persoonlijke afwegingen en persoonlijke verantwoordelijkheid. De overheid dient zich terughoudend op te stellen en niet over te gaan tot steeds verdergaande regelzucht waarbij het ene na het andere grondrecht ingeperkt wordt.

Mensen hebben het recht om gelijk behandeld te worden, hebben het recht om hun levensovertuiging vrij te belijden, hebben het recht om samen te komen, hebben recht op een privé leven en dat behelst ook een sociaal leven, hebben het recht zelf over hun eigen lichaam te beschikken, hebben het recht op bewegingsvrijheid, hebben het recht op maatschappelijke en culturele ontplooiing en hebben recht op onderwijs om maar een paar mensenrechten te noemen die hier in het geding zijn (artikel 6, 8, 10, 11, 15, 22, 23 van de Grondwet).

De overheid heeft geen vrijheden te bieden, zoals in de toelichting tot mijn ontsteltenis te lezen valt. De vrijheden zijn er en zijn onvervreemdbaar. De overheid heeft ze slechts tijdelijk ingeperkt en dient dat zo snel als mogelijk te staken. Het is echt niet oké als de overheid denkt grondwettelijke vrijheden tot gunst of privilege te kunnen maken.

5. Onderbouwing??

Een virus is geen ziekte. De wettelijke bevoegdheden aangaande infectieziektebestrijding zijn gericht op ziekte, niet op gezonde mensen. Gezondheid hoeft niet bewezen te worden, gezondheid is het uitgangspunt. Testbewijzen verlangen van gezonde mensen is je reinste kolder.

De tijdelijke wetgeving en tijdelijke maatregelen gericht op het bestrijden van covid-19 zijn enkel geldig zolang het noodzakelijk is en zolang er niet meer voorgeschreven wordt dan strikt noodzakelijk is en zolang het echt niet anders kan. Dat wordt geenszins gemotiveerd. De noodzaak van de beoogde testbewijs-verplichting is niet onderbouwd. Er wordt al geruime tijd niet meer voldaan aan de wettelijke definitie van epidemie. Voor 98% van de mensen vormt het virus geen enkel probleem, voor de jeugd al helemaal niet. Er is immers natuurlijke immuniteit mogelijk en aanwezig. De beperkte risicogroep voor covid-19 (want over ziekte moeten we het hebben) is inmiddels bekend en duidelijk. De noodzaak tot generieke maatregelen is daarmee verdwenen.

De proportionaliteit is volkomen zoek. Wat dit op zou moeten leveren is niet expliciet duidelijk en kan niet opwegen tegen de beoogde verstrekkende inbreuken op grondwettelijke vrijheden. Een deugdelijke afweging ontbreekt op z'n minst. Zeggen dat iets proportioneel is, maakt het nog niet proportioneel.

Ten slotte kan de infectieziektebestrijding toe met minder ingrijpende maatregelen, waaronder vroegtijdige preventie en behandeling door de huisarts. Laten we alsjeblieft de verantwoordelijkheden terugleggen waar ze horen te liggen in plaats van steeds verder vastlopen in de metaforische modder van een doodlopende weg.